

det første Havari fordeles over andre Værdier end det sidste Havari.

Af de Underjogelser, der i det foregaaende ere anstillede om, hvorledes de kontribuerende Værdier skulle beregnes, naar flere Groshavarier successtve ere indtrufne paa samme Rejse, vil fremgaa som Resultat, at man i Praksis ikke behøver selv om det iøvrigt var gjørligt, at holde de successtve Groshavaritilfælde ude fra hinanden, medmindre Skibet paa Rejsen har været i Nødhavn, og der der er foregaaet noget, hvorved Forholdet for Resten af Rejsen er forandret t. Eks. derved, at Skibet er istandsat, Varer bortsolgte som havareede, Skade paa Varer afhjulpne ved Tørring, osv. Udenfor disse Tilfælde sker Opgørelsen saaledes, at man lægger de forskellige Groshavaritab paa Rejsen sammen og under Et fordeles dem over de kontribuable Værdier, der ville være de samme til alle Havariene. Der er kun Nødvendighed for at skelne imellem flere bestemte Groshavarier som tidligere eller senere, naar de kontribuable Værdier til disse kunne være forskellige paa Grund af de forandrede Forhold for den senere Del af Rejsen, som kan være blevet en Følge af et Ophold i en Mellemhavn og de der med Skibet eller Godset truffne Foranstaltninger.

Efter disse almindelige Bemærkninger og den nærmere Gennemførelse af de ledende Grundsatninger, som i det foregaaende har fundet Sted, særlig med Hensyn til Skibet, der er den kontribuerende Genstand, der frembyder de største Tvivl, er det næppe fornødent særlig at begrunde de i § 208 og §§ 209—210 givne Regler for Beregningen af Godsets og Fragtens kontribuerende Værdi.

Kun med Hensyn til Fragten skal der tilføjes et Par Bemærkninger. Nederens Interesse med Hensyn til Fragten er i Opgørelsesøjeblikket ikke den hele Bruttofragt, der vilde være fortjent ved Rejsens Ende. Fra denne maa principrigtigt drages de positive Udgifter, som maatte bæres af Fragten, men som Nederen vilde have sparet, saafremt Skibet, i Stedet for at blive frelst ved Opgørelsen, var gaaet fuldstændigt til Grunde. Saadanne Omkostninger, der spares, ville t. Eks. i Almindelighed være Hyre, indgaaende Omkostninger paa Bestemmelsesstedet, — derimod næppe Skibsprovisioner eller Dampskibskul, da Skibet i Almindelighed er forshuet hermed forud for den hele Rejse. Det maa indrømmes, at det er vilkaarligt, naar der foreskrives et eller andet bestemt Afdrag i Bruttofragten, og at man temmelig sikkert kan sige, at man derved ikke altid rammer det rette. De forskellige Love bestemme dog nu i Almindelighed Afdraget til

Halvdelen af Bruttofragten (Code de Commerce Art. 401, svensk Lovs § 161, norsk Lovs § 75, derimod tysk Lovs § 723 en Tredjedel, Konventionens § 236 en Femtedel). Til dette, Fradrag af Halvdelen, har Lovforslaget sluttet sig, idet man af praktiske Hensyn har foretrukket at have et løbbestemt Afdrag fremfor en vanskelig stønsmæssig Afgørelse i det enkelte Tilfælde.

Naar en Befragter har ydet Nederen eller Skipperen Fragtforstud, saaledes at det ifølge Overenskomst eller Lovforskrift (jfr. § 151) ikke skal tilbagebetales, hvis Godset ikke kommer frem og det altsaa definitivt er erhvervet af Modtageren, er det en Selvfølge, at Nederen forsaavidt ikke har nogen Interesse i, at vedkommende Gods frelles, og altsaa for saadan definitivt forudbetalt Fragt ikke bør bidrage til Dækning af et almindeligt Havari. Den Interesse i Godsets Frelse, som Ladningsejeren har, er derimod forøget ved det af ham ydede Forstud. Godset vil saaledes, hvis det opføres efter Reglerne i § 200 blive beregnet til Erstatning efter Værdien paa Bestemmelsesstedet uden noget Fradrag af Fragt, — og da Godset efter Reglerne i § 208 kontribuierer med en Værdi, der bestemmes efter Reglerne i § 200, vil allerede den rigtige Anvendelse af disse Paragraffer samt af §§ 204 og 209 føre til, at det Bidrag, der skal ydes af det Fragtbeløb, der er forudbetalt, bæres af Ladningsejeren. At det ikke to Gange skal komme i Betragtning som kontribuerende Værdi er indlysende; men en udtrykkelig Udtalelse i Forbindelse med Reglerne for Fragtens Bidragen er dog fundet hensigtsmæssig (§ 210). Ved Hensyn til Indholdet af § 211 er det fornødne anført ovenfor.

§ 212 indeholder en udtrykkelig Udtalelse om, at en Del Værdier, der have haft Forudel af Opgørelsen, ere fritagne for at deltage i Dækningen af det almindelige Havari. Fritagelsen følger allerede deraf, at Groshavaribegrebet, saaledes som det historisk har udviklet sig og som det er optaget i Forslagets § 187, itkun gør Skib, Fragt og Ladning til bidragspligtige Værdier. Den i Paragraffens 2de Stykke gjorte Undtagelse fra Paragraffens Hovedregel er grundet i Vilighed.

§§ 213—217.

De i §§ 213—217 givne Regler om Havariberegningens (Dispatchens) Opgørelse stemme ganske med den nugældende Ret, hvis Bestemmelser om, at Opgørelsen sker ved særlig dertil bestiftede Personer, og om, at disses Opgørelser i Tilfælde af Tvivl prøves af Domstolene, navnlig ere bibeholdte.